

ת"פ 52781/10 - מדינת ישראל נגד משה אבאיוב - נוכח, עוזד דימיטרי דוגמן - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

19 פברואר 2020

ת"פ 18-10-52781 מדינת ישראל נ' אבאיוב

בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית הנשיאות

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוזד עמית חומרי - נוכח

בג"ד

הנאשם

משה אבאיוב - נוכח

ע"י ב"כ עוזד חיים שטיינברגר - בהעדר

עו"ד דימיטרי דוגמן - נוכח (בשם עוזד חיים שטיינברגר)

גור דין

רקע עובדתי

- הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המוסכמים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"); ובעבירה של **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
- כפי הנטען בכתב האישום המתוקן, ביום 16.10.2018 בשעה 21:02 ברחוב ניסים יצחק בקרית מלאכי, החזיק הנאשם בתוך רכבו שקית ובה סם מסווג קוקאין במשקל של 3 גרם, המחולק ל-10 שקיות.
- מיד ובהמשך החל הנאשם לנוס מהמקום תוך ששוטרים מרדף אחריו וקוראים לו לעצור. הנאשם לא שעה לקריאותיהם, המשיך במנוסתו עד שנעלם, והתייצב למחירת היום בתחנת המשטרה.
- במסגרת הסדר הטיעון נשלח הנאשם לקבלת תסקירות מאט שירות המבחן, תוך שהמאשימה הצהירה כי במידה והتسקיר היא חיובי, היא תגביל את עתרתה העונשית ל- 8 חודשים מאסר וענישה נלוות. מנגד, הוסכם כי ההגנה תוכל לטען לעונש קראות עינה.
- בעניינו של הנאשם התקבלו 3 תסקרים מאט שירות המבחן** הנושאים אופי חיובי, ובוסף המלצה להוראות על השתתפותם בבדיקות צו של"צ וצו מבחן. בוגפים של התסקרים, עומדת שירות המבחן על קורות חייו של הנאשם, ההיסטוריה העבריתנית שלו, הניסיונות הטיפוליים הקודמיים ועל ההליך הטיפולי שעבר הנאשם במסגרת התקיק שבגינו הוא נותן את הדין כיום. מטעמים מובנים של צנעת הפרט, לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורטים בתסקרים האמורים, ולאותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש עוד ATIICHIS בהרחבה בהמשך.
- מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 09.02.2020**, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים (עיקר הדברים)

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ב. באה כוח המשימה פירט את מעשיו של הנאשם והפנה לניטבות המחייבות שנלוו אליו, תוך שציין את סוגו וcomaתו של הסם שנתפס ואית העובדה שהנאים נס מהמקום ולא שעיה לקריאות השוטרים. עוד טען בא כוח המשימה כי אין לייחס חשיבות לאמירותיו של הנאשם בשירות המבחן כי הסם נועד לצריכתו העצמית, שכן הדבוק שcool לחזרה מהודאה. כמו כן עתר בא כוח המשימה להתייחס במצומם לאפיק השיקומי אותו עבר הנאשם, שלא לצורך, שיקום זה - גמילה מסמים - אינו נוגע לעצם העבירה שבה הודה הנאשם, שעניינה החזקת סם שלא לצורך עצמית. מתוך כך טען התובע כי על מתחם העונש הולם בניטבות המקירה לנوع בין 8 ל- 18 חודשים מאסר, וכבר במקירה הנדון אין מדובר באוטם מקרים חריגים המצדיקים סטייה ממתחם העונש הולם. לבסוף, עתר בא כוח המשימה להעמיד את עונשו של הנאשם על העונשה שפורטה בראשית הדברים.

8. בא כוח הנאשם חלק על מתחם העונש הולם לו עטרה המאשימה, וטען כי על מתחם העונש הולם בנסיבות המקירה לנوع בין 3 ל-10 חודשים מאסר. בעניין זה, עמדת ההגנה על נסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה לכך שהנאשם לקח אחירות על מעשיו, וכי על אף שהלה נמלט מהשוטרים באותו הערב, הרי שהסగיר את עצמו מרצונו למשטרה בبوكר שלמחרת. עוד הדגיש הסגנור כי כעולה מטקסקירי שירות המבחן, הנאשם לא הבהיר את_cmות הסם שנטפסה ברשותו, אלא טען כי על אף הנסיבות והחזקקה הנלוות אליה, הסמים הוחזקו על ידו לצורך שימושו העצמי בלבד. לבסוף טען הסגנור כי בחוק אין דרישת כי תהיה התאמה כלשהי בין העבירה אותה עבר הנאשם לבין הליך השיקום אותו הוא עובר, ולאור הנש�� מטקסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם, יש לסתות מהמתחם מטעמי שיקום ולאמצץ את המלצות שירות המבחן לעינויו בעונש

9. הנאם שקיבל את "זכות המילה האחורה" ללח אחירות על מעשו, ציין כי הינו בדרך אחרת כו, מתחילה למודים וכי אין לו מעוניין לחזור לדרכיו הנלוחות. בסופה של דבר, הנאם בקש מבית המשפט להתחשב בו לעניין השופט.

דין והכרעה

10. בהתאם למתחו שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשוני את מתחם העונש הולמי; ולאחר מכן אציגו את העונש המתאים לנאים, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה דנן לסתות לקולא מהמתחם שייקבע (אודות המתחו לגזירות העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

קביעת מתחם העונש ההולם

11. כזכור, בתיק זה הגיעו הצדדים להסכמה אוזות טווה הענישה, תוך שהמאמינה הגבילה את עתירתה העונשית לעונש של 8 חודשים מאסר, ואילו הסגנור עתר להשיט על הנאשם העונישה אשר הומליצה על ידי שירות המבחן. עם זאת, הלכה היא כי הסדר טיעון במשפטו נקבע לעיתים טווה עונישה מוסכם, הינו הסכם בין רשות התביעה לבין הנאשם, כאשר בית המשפט איננו, כמובן,צד להסכם, ומוכח, אין ההסכם בין הצדדים אוזות טווה העונישה מחיקבת את בית המשפט. מתחם עונישה לעומת זאת, הינו קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לטווה העונישה הראו בגין העבירה בנסיבותה, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש האמור להיות מוטל עליו (ראו לעניין זה, ע"פ 13/512 פלוני נ' מדינת ישראל, (04.12.2013); וכן ראו, הדברים שנאמרו בע"פ 15/4301 יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל, (05.01.2016)): "אין בית המשפט כובל לעונש או לטווה עונישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמתו אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות הטענות שכניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו בסיסן הקלות אלה, מבחינות התאמתם לאינטרס הציבור ולקיים תכליות המשפט הפלילי".

12. אשר על כן, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בעריכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמידניות הענישה הנהוגת.
13. בהדר魑 מחלוקת בין הצדדים על קר שמכלול מעשי של הנאשם "airoot" אחד, אקבע מתחם עונש הולם אחד למשיו של הנאשם (ה גם שלו מילא המדובר במסכת עברינית אחת בהתאם ל מבחנים שנקבעו בפסקה ראהו: ע"פ 13/2014 אהמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל (2014.10.29)).
14. בכל הנוגע **לעריכים החברתיים המוגנים** שנפגעו מעבירות **החזקת שם שלא לצורך עצמית**, נדמה כי אין צורך להזכיר במיללים אודות החומרה הרובה הכרוכה בעבירות הסמיים. פקודת הסמיים המ██וכנים נחקקה על מנת להגן על עריכים חברתיים מרכזים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישית ועל רכושו.
15. בתי המשפט מצוים לתרום את חלקם במלחמה בגין זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתייעים, וכי מי שנגזר אחראי מעשי עבירה המ██וכנים חי אדם בצוורה מפלגיה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל ענינו בכל חומרת הדין (ראו לענין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודדה נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988)). יפים לענין זה דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.07.2012): "**את נגע הסמיים יש לעקור מן השורש. יצור, הפצה, שחर וכמוון גם שימוש בסמיים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה...**". עוד ראו בענין זה, למשל, דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברוי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).
16. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתה היתרה של העבירה אותה ביצע הנאשם, יכול להעיד גם העונש אשר נקבע בצדה. וכך, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת החזקת הסם שלא לצורך עצמית הוא 20 שנות מאסר.
17. בכל הנוגע **לעריכים החברתיים שנפגעו מעבירות הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו**, הרי שבוצעת ביצועה פגע הנאשם בכוחה של המשטרה להגן על החברה, על קיום סדרי משטר תקנים ועל תפקודו התקין של עבודה המשטרה ללא שתופרעה במלאתה. עוד אצין כי יש לראות בחומרה עבירות המבוצעות כנגד שוטרים ואנשי אכיפת החוק משומש שיש ביכולתן להביא לכדי זילות האזרח לפני החוק ושומריו (ראו והשוו: ת"פ (מחוזי חיפה) 12-01-2015 **מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל מישר**, [פורסם בנבו] (04.03.2015)).
18. בשים לב לסוג הסם אותו החזיק הנאשם שלא לצורך העצמית, ולאור יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט בהמשך, נדמה כי **מידת הפגיעה בעריכים המוגנים** במקרה הנדון מוצאה ברף שאנו נמור כלל ועיקר.
19. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתך בראש ובראשונה לסוג הסם בו החזיק הנאשם ומשקלו. המדובר בסוג מסוון קוקאין הנמנה עם "הسمים הקשים", כאשר שנים רבות של מחקרים מדעיים שנעשו בתחום לימדו אותנו כי הנזקים שמס זה מביא עמו קשים מהנזקים הנגរמים עקב שימוש בסמיים "קלים" כגון חשיש או מריחואנה. בכל הנוגע למשקל הסם, הרי שנתתי דעתך לכמה הסם הגבוהה פי 10 מזו שנקבעה בפקודה כ"חזקת ההחזקה לצורך עצמית" בסמך החקיקה.
20. בהמשך לכך, לא התעלמתי מהבעיות שעליה הצבעה המאשרה עת מחד גיסא, הנאשם קיבל אחריות על סעיף האישום שענינו החזקת שם שלא לצורך עצמית ומайдך גיסא, הלה טען בשירות המבחן כי החזקת הסם נועדה לשימושו העצמי וכי קנה כמהות סמיים הגדולה מחזקת הרציפה העצמית לטובת חסכו עלויות קניה ומניעת מכיפות רכישת הסמיים. לטענות זו של הנאשם ניתן למצוא חיזוק בכך שירות המבחן, שהוא הגוף המפקיע אשר הוסמך על ידי המחוקק לאמוד את צרכי הטיפולים של הנאשם, מצא כי לנאים נזקיות טיפולית בכל הנוגע לבעית השימוש לרעה בסמיים ממנו הוא סובל. וווער, כי אף אם הייתה מתקבלת את הנחת המאשרה לפיה, החזקת הסמיים בידי הנאשם בעבירה הנוכחית הייתה שלא לשימושו העצמי, הרי שאין זה סותר את התרומות שירות המבחן כי התמכרותו של הנאשם לסמיים היא-היא שהובילה אותו לבצע את העבירה, ומשכך, הטיפול אותו עבר ועודנו עבור

הנאשם בגין התמכרותו לסמם במסגרת שירות המבחן, וזאת שהינו רלוונטי לעניינו, שכן יש בו כדי להפחית מהמסוכנות הנש��ת הימנו להישנות ביצוען של עבירות מתוחם הסמים.

21. בrhoח הדברים האמורים צוין, כי לא הטעמוני מכך שכמות הסם שהחזיק הנאשם, והעובדת כי הסם חולק ל- 10 מנות, יכולה לשמש Caindikzia, ואף כחזקה, אך שמדובר נעשה שלא לצורך שימוש עצמי בלבד (ראו והשוו: רע"פ 314/16 ניא בן צבי נ' מדינת ישראל, (22.02.2016). מה עוד, שחזקוק לכך ניתן למצוא כאמור, בכך שהנאשם הודה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. ואולם, ועל אף שהמחוקק קבע כי בכמות זו שהחזיק הנאשם יש לראות כהחזקקה שלא לצריכתו העצמית, אין הדבר מביע בהכרח כי המדבר בהחזקקה שמטරתה הייתה להפיץ את הסם. וכך נסח העניין בקפידה בת"פ (שלום י-ט) 7414-01-15 מדינת ישראל נ' ניסים שבג (26.02.2017):

"חזקקה חוקית זו כבודה במקומה מונחת, אולם היא יוצרת רמת אשמה "רישמית" ולא מוחחת, רוצה לומר, גם בעת שהחזקקה זו קיימת, הרי שיש להניח לזכותו של הנאשם, כנהוג במשפט פלילי, כי רמת האשמה המוטלת לפתחו הינה נמוכה, ככל שקיים מספר מדרגי חומרה בהחזקתו של סם שלא לצריכה עצמית. רוצה לומר, יש מי שהחזקק סם שלא לצריכה עצמית ומטרתו היא לophobic בו ולהפיצו, ויש מי שעשו כן ומטרתו היא להשתמש בסם יחד עם חברי הקרובים וליתן להם אותו ללא תמורה. זה מחזק וזה מחזק, אלא שזה סוחר של ממש, והשני מצו במקומות אחר וצדדי, קרוב יותר לזה המחזק כמהות העולה כדי שימוש עצמי בסם מסוכן. זה מצו בתחום הפלילי ואף חברו, אלא שזה נועז בו עמוק, והשני אף נוגע בפליליות הכרוכה במעשהו".

22. בסיקומה של נקודה זה ייאמר, כי אין לו לדין אלא מה שעוניינו רואות - ומוביל להעלם מהחזקקה החוקית ומרמת האשמה ה"רישמית" שהיא יוצרת, הרי שיש להניח לזכותו של הנאשם, כי רמת האשמה המוטלת לפתחו הינה נמוכה, עת לא הוכח בפניי כי החזק את הסם שלא לצריכה עצמית במטרה לophobic בו ולהפיצו, כשדברים אלו עלולים בKENHA אחד עם האפיק הטיפולי הייעודי שהותווה לנאשם במסגרת שירות המבחן. בכל אלה יש כדי ללמד על כך שהנאשם לא פועל מתוך בצע כסף גרידא, ולטעמי אין דינו של אדם המחזק סמים אף בשל התמכרותו ומثار רצון לממן לעצמו את מנת הסם הבאה, דין אדם הסוחר במסים מתוך מטרה להשגת רווח כספי מהיר וקל על גbm של המכורים לסם ועל חשבון ביטחונו של כלל הציבור.

23. באשר לנסיבות ביצוע עבירות הפרעה לשוטר בשעת **מילוי תפקידו**, שקלתי לחומרה כי בעת שהבחן הנאשם בשוטרים הלה ברוח מהמקום ולא נשמע להוראותיהם. מנגד, יש לקחת בחשבון כי כפי שמתתקף מתקני שירות המבחן, הנאשם פועל מתוך לחץ ובלבול, וכשנרגע והבין כי הדבר עלול להחמיר את מצבו, החליט להסיגר את עצמו למשטרה כבר למחמת היום.

24. לבסוף, נתתי דעתך לכך שכתוכאה מעשיו של הנאשם לא נגרם נזק מוחשי כלשהו. אם כי, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעומים רבים לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוכאה מהן, מה שאינו מחייב כהוא זה מהනזק הרוב ואורור הטוויה שהן מביאות עמן. כפי הידוע, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בהם, כי אם גם בני משפחותם, חברים ומקריהם וכן הציבור בכללותם. לא פעם נדירים המכורים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלימות כדי למן לעצם את מנת הסם הבאה, ובuczamvrvr כרך מבאים לפגיעה, פעם אחר פעם, בקנינו ובבטחו של הזולת. גם ניתן לנקל לשער ולדמיות את מסכת הסבל והיסורים שעוברים בני משפחותם וחבריהם הקרובים של המכורים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקירותם הולכים מדחוי לדחוי ומדדרדים את חייהם אל פי הרים. זה אפוא, אותו נזק פוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים השונות.

25. אשר **למדינות הענישה הנהוגה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, סקירת הפסיקה מעלה כי כמשמעותה סם הקוקאין, מנעד הענישה הינו רחב ותלוי בעיקר בנסיבות הסם ובנסיבות החזקתו, תוך שמתוחם הענישה נע, **בדרכו כלל**, ממספר חדשניים מסר שיכל וירוץ בעבודות שירות ועד לתקופות מסר ממושכות (כך למשל ראו: רע"פ 5494/19 מרדכי רנד נ' מדינת ישראל (22.08.2019); רע"פ 1473/18 שמואל אוחזון נ' מדינת ישראל (22.04.2018); רע"פ 1122/17 אלון גולדשטיין נ' מדינת ישראל (05.07.2017); ת"פ (שלום

- ר'ח') 47874-04-19 **פרקיליות מחוז מרכז נ' אליו לולו** (19.12.2019); ת"פ (שלום י-ט) 44914-01-17
מדינת ישראל נ' עמרם פרץ (23.09.2019); ת"פ (שלום ת"א) 17610-09-15 **מדינת ישראל נ' יוסף אבו עביד (03.04.2019)** ; ת"פ (שלום רח') 48281-08-18 **מדינת ישראל נ' רמאדן אבו עדרה (04.02.2019)**
ת"פ (שלום קריות) 32546-04-16 **מדינת ישראל נ' אלי מיכאלי (01.08.2018)**; ת"פ (שלום ק"ג)
ת"פ (שלום קדיתון) 49156-08-15 **מדינת ישראל נ' ג' ד זיתון (04.02.2018)**; ת"פ (שלום ראש"צ) 23282-05-17 **מדינת ישראל נ' אינה קוינישנקו (24.12.2017)**; ת"פ (שלום ק"ש) 48568-10-15 **tabiyot צפת נ' חיים הרשברג (06.12.2017)**; ת"פ (שלום ת"א) 8929-11-15 **מדינת ישראל נ' מנחם לוי (12.07.2017)**; ת"פ (שלום י-ט)
7414-01-15 **מדינת ישראל נ' ניסים שבב (26.02.2017)**; ת"פ (שלום ת"א) 46051-06-15 **מדינת ישראל נ' יוסי בכרנו (20.09.2016)** (ת"פ (שלום כ"ס) 22426-12-15 **מדינת ישראל נ' גמל מסארה (26.06.2016)**;
ת"פ (שלום רח') 10316-06-13 **מדינת ישראל נ' סامي עשי (06.01.2016)**.
26. באשר **למדיניות הענישה הנוגנת בעבירות הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו**, סקירת ההחלטה מעלה כי מתחם הענישה נע בין מאסר מוותנה ועד מספר חודשים מאסר, בהתאם לנסיבות המקרה וחומרתו (כך למשל ראו: ת"פ (שלום ק"ג) 22100-07-16 **מדינת ישראל נ' ניסים פרץ (25.09.2019)**; ת"פ (שלום י-ט) 15277-01-16 **מדינת ישראל נ' יוסי אילישיב (03.01.2018)**; ת"פ (שלום טבריה) 14768-03-15 **מדינת ישראל נ' מ' ב' (02.04.2017)**).
27. מיותר לציין כי העונשים שמוסרים בגין המתחמים שנקבעו בכל מקרה ומרקם משתנים, בין היתר, בהתאם למאפיינים האישיים של כל נאשם, ובכלל זה קיומו או העדרו של עבר פלילי, גיל, הבעת חרטה וה캐ה על חטא, הליך שיקומי ועוד.
28. כאן ראוי כי אף לא התעלמתי מההחלטה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך לדוגמה, ההחלטה אליה הפנה בא כוח המשימה (רע"פ 12/12 **5772-12 קمال חזיל נגד מדינת ישראל**), עניינה בהחזקת סם הקוקאין במשקל של 5.3 גרם (כמעט פי 2 מהמקרה שלפניו), כמו כן נקבע שם כי הסמים הוחזקו למטרות סחר, לאחר שהנאשם כפר במיחס לו וניהל הליך הוכחות.
29. בנוסף לא נעלמה מעוני ההחלטה אליה הפנה הסגורה (ת"פ 13-01-9369 **מדינת ישראל נגד אוראל שמואל**), אך ניתן כי שם לא נלוותה להחזקת הסם עבירה של הפרעה לשוטר וכן נסיבות הענין שונות מהמקרה שלפניו, תוך שם הגבילה עצמה המשימה בעתרתה העונשית ל-6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.
30. על כל פנים, וזאת חשוב להציג, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים החורגים, לכך או לכך, מנענד הענישה שהוצג לעיל. ועדין, דומני כי ההחלטה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכון את מדיניות הענישה הנוגנת. עוד ראוי להזכיר, כי מילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה". עניישה היא **מלאת מחשבת - ולא מלאכת מחשב**" (ע"פ 10/5768 **פלוני נ' מדינת ישראל, או באריתמטיקה**, (08.06.2015)). לעומת זאת עונשו של נאשם על סמך כתורות הנסיבות שבהן הוא הורשע, יש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשו ע"פ 433/89 **ג'ורגי אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 09/3173 פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). לבסוף, ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקל בבית המשפט לפני קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 13-1903 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).
31. ככלם של דברים, לאחר שנתייעודתי למכלול השיקולים המעורගים בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין- וביחד בשים לב לסוג הסם - קוקאין - הנחשב מהחמורים שבسمים; ממש הסם - שאינה גבוהה באופן מיוחד; וכן ליתר הנסיבות כפי שפירטתי - מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון ינווע בין 5 חודשים מאסר (**שיכול וירוץ בעבודות שירות**) לצד עונישה נלוותית ועוד ל- 12 חודשים מאסר **בפועל**.

מילת העונש המתאים לנאשם ושאלת הסטייה לקולא מהמתחם

32. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגין מתחם העונש הולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקל בעניין זה את הנسبות אותן קשורות ביצוע העבירה, כפי שאלה מפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין.
33. במסגרת זו, נתתי דעת ליובדה כי הנאשם היה במוחס לו, נטל אחריות מלאה על מעשיו והביא לחיסכון בזמן שיפוטי. אך גם סבורתני, כי כבורת הדרכ שערר הנאשם בפן הטיפול, ושאודותיה ארחיב בהמשך, מלמדת במידה רבה אודות החרצה שהוא חש בנוגע לביצוע העבירות בפרט, ובנוגע לארוח החיים שאותו הוא ניהל בעבר בכלל.
34. כן יש להעניק משקל לפרק הזמן שחלף מעט ביצוע העבירות. כאן יזכיר, כי לא בספרה "הטכנית" של חלוף הזמן טמון העיקר, כי אם בעובדה שבמשך פרק זמן זה הנאשם פעל רבות לשם שינוי אורחות חייו ושיקומו, תוך שהשתלב בהליך טיפולו אינטנסיבי.
35. בנוסף, יש לשקל את העובדה שה הנאשם משה מספר ימים במעטץ אחורי סוג ובריח, ובמשך פרק זמן לא מבוטל נוספת היה נתון תחת תנאים מגבלים.ברי כי הליך המעטץ אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך סבורתני כי היה בהליך זה כדי להוביל לו את המסר הנדרש, ויתכן שאף ניתן לשקל שיקול זה במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.
36. עוד נתתי דעת לעברו הפלילי של הנאשם. כעולה מרישומו הפלילי של הנאשם (**ת/1**), באמצעותו של הנאשם רישום פלילי הכלול הרשעה קודמת אחת משנת 2017, בעבירה של פצעה כשה豺ירין מזוין בצוותא, בגין נידון הנאשם ל- 6 חודשים מאסר בפועל, מאסר מוותנה, צו מבחן, התchiebot ופיקוי למתלוון.
37. עוד לקחתי בחשבון את הפגיעה שעוללה להיגרם לנאים אם יושת עליון עונש הכלול רכיב של מאסר בפועל (וזאת בשים לב לעובדה כי הכלא אינו זר לו). וביחד הדברים אמורים בשים לב לאמור בתסקיריו שירות המבחן, ולהתרשםו הבלתי אמצעית לפיה, השחתת ענישה כגון מאחריו סוג ובריח (ולו לריצוי בעבודות שירות), עלולה לפגוע, בין היתר, בהליך השיקום שביעיצומו מצוי הנאשם.
38. כל אלה, על פניו, היו צרכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזר את עונשו של הנאשם ברף התקתו של מתחם העונש הולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, לפיו, מקום בו נמצא בית המשפט כי הנאשם **השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד**, כי אז היא רשאית לסתות לקולא מתחם העונש הולם, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסתות לקולא מהמתחם האמור. למסקנתי זו הגעתו לאור ההליך השיקומי שהוא עבר ועודנו עובי הנאים ואשר יש בו כדי להעיד על כך שהוא השתקם או לכל הფחות כי ישנו סיכוי של ממש שישתקם בעתיד. למעשה, נדמה כי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין נועד כל כלו למקרים כגון זה שלפני, בהם אדם אשר היה מכור לסמים כדרך להטמודות עם מצבו לחץ ומשבר, וביצע על רקע זה עבירות, הצליח להשתקם ולהיגמל מהשימוש בשם, והעמיד את חייו על מסלול נורמיובי של אזהר שומר חוק וייצרני. ובמה דברים אמורים?
39. **ראשית**, כעולה מتسקיריו שירות המבחן, לפני כנעה וחזי החל הנאשם לצורכי סמיים מסווג קווקאי עד כדי פיתוח תלות בסמים, זאת כתוצאה מקשרים אישיים שונים עם התמודד. במסגרת הליך המעטץ, בינוואר 2019, הופנה הנאשם לאבחן מצבו במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרות בקרית מלאכי, שם שולב הלה בטיפול פרטני וקובוצתי על מנת לעורר לו הכנה לקריאת טיפול אינטנסיבי במסגרת מרכז חיים. וכך, וכעולה ממועדדת סיקום האבחן בעניינו (מספר 2019), הנאשם תמיד הגיע לפגישות שנקבעו עמו, שיטף פעולה ונעזר בכלים שקיבל מהקבוצה ונאלם. הנאשם גילה יכולת טוביה לשתח אודות קשיים ונסיבות חייו שהובילו לצריכת הסמים, וכן הביע רצון לשקם את עצמו, להימנע מהשימוש בסמים ולרכוש מקצוע לעתיד.
40. בחודש אוגוסט נערכה לנאים וועדת סיקום תקופתית בה עדכן שירות המבחן כי הנאשם ממשיר לשתף פעולה באופן מלא הן בטיפול הפרטני והן בטיפול הקבוצתי, וכי הנאשם מתකדם בצורה משבעת רצון בהתאם ליעדי הטיפול. כמו כן, הנאשם הופנה למרכז "עוצמה" במחלקת הרווחה בקרית מלאכי שם הלה מקבל מענה בתחום השירות התעסוקתי וכן במקרים של עבודה במשךירה מלאה. עוד צוין על ידי שירות המבחן, כי בכל התקופה האמורה הנאשם מסר בעקבות בדיקות שתן נקיות משרד סם.
41. שירות המבחן התרשם כי לצד קשיי ההסתגלות מהם סובל הנאשם בחיו, הלה להצליח לשמור על אורח חיים

מתפרק יחסית, כי הוא מבטא אחריות וחרטה למשעו ורצון לחזור לתפקידו נורטיבי ותקין, וכי הנאשם משקיע מאמצנים רבים בהליך הטיפולי אותו הוא עבר. לבסוף ציין שירות המבחן כי נוכח התקדמותו החובית של הנאשם, שיתוף הפעולה המלא שלו מזה חדשים ארוכים בטיפול ביחיד להתמכריות, באמצעות הכנימ לטובות הקשר הטיפולי וקיים עצמו, שאיפוטיו הנורטטיביות ושילובו באופן יציב במסגרת תעסוקתית, וכן בהעדר מעורבות שלoit כiom בתחומי הסמיים בכלל, יש לבקר בעניינו את שיקולי השיקום.

42. עוד יצוין, כי במסגרת הטיעונים לעונש הגיע בא כוח הנאשם מסמך ממרכז "עוצמה" מטעם המחלקה לשירותים חברותיים בקריות מלאכי ובשירות משרד הרווחה (**ג/1**), ממנו עולה, כאמור, כי החל מספטמבר 2019, שולב הנאשם בליווי מקצועני המקנה לו כלים להתמודדות כלכלית נכונה, וכי הנאשם עתיד להשתלב בהמשך הדרך בהכרה מקצועית מותאמת. מהתרומות מקדמת התעסוקה במרכז "עוצמה", עולה כי הנאשם הגיע לכל המפגשים שנקבעו עמו בהتمדה, גילה אחריות, רצינות ושיתוף פעולה תמידי, כמו גם מוטיבציה גבוהה להצליח ולשיקם את עצמו.

43. יצא אפוא, כי עסקין בנאש שעבר מהפר מוחלט בחיו: אדם המוכר לסמיים - אדם שאינו משתמש עוד בסמיים, שומר חוק ומושלב בשוק התעסוקה. למעשה, הנאשם שם במרכז חייו את המטרה להגמל שימוש בסמיים, ובמשך תקופה ארוכה, פועל ומקדיש מרצוזו לשם הגשמהה. וה גם אם יתכן כי עוד מצפה לנאש דרך ארוכה עד לשיקומו באופן מלא וסופי, כבר בשלב זהה בהחלט ניתן לומר כי אין עסקין ב"ニצני שיקום" או בשיקום ראשון בלבד, אלא שהנאש עבר זה מכבר כברת דרך ארוכה, ולא בכך ניתן ללמוד מהמלצת שירות המבחן כי ההליך השיקומי שבו הוא משתף, מצמצם את הסיכון הנשקל הימנו להישנות התנהגות עוברת חוק.

44. **שנית**, וכיודע, אין הכרח שהנאש יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעתים די בכאן שבית המשפט שתכנסו שהנאש מנהל אורח חיים נורטיבי, משתק פעולה עם רשות החוק, לא שב לדרכו הרעות ולא מסתbern עוד בפליליים, כדי לקבוע כי אותו נאש "השתקם או שיש סיכוי של ממש שיתקם בעתיד" (**ע"פ 13/1903 חמורה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); **ע"פ 13/7683 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); **ע"פ 14/1441 חמים נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); **ע"פ 13/5341 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); **ע"פ ג' (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 גרביק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שלפני, לא רק שהנאש מازה ביצע את העבירות שבגיןן הוא נותן את הדין כתעט, היטיב את דרכיו, השתלב בשוק העבודה והטעסוקה, ונמנע מלהשתמש בסמיים ומleshob ולבצע עבירות נוספות, אלא אף עשה כל שביכולתו על מנת לשיתקם שיקום מוסדי יסודי ומוצה.

45. ככלם של דברים, יאמר כי לפני נאש שזכה את דרך הפשע, החל להבין את הבעייתיות שבהתנהלותו, חדל מההשתמש בסמיים, התמסר באופן מעורר רושם להליך הטיפולי, הפך לאזרוח שומר חוק, עבר הлик שינוימשמעות עד שנדרמה כי כיום ניצב בפניו "אדם חדש", שונה בתכלית מאותו אחד שביצע את העבירות שבמקודם כתוב האישום המתוקן (ראו והשוו דבריה של כב' השופטת ד' ברק ארז בפסקה 15 **בע"פ 14/111 פלוני נ' מדינת ישראל**, 01.04.2014). אשר על כן, מצאת כי יש לבקר במקרה הנדון את שיקולי השיקום על פני יתר השיקולים שבעניינה, ולסתות לקולא ממתחם העונש ההולם.

46. טרם חתימת גזר הדין, אזכיר כי אכן ידוע הכלל לפי עבירות סמיים מסוימים האינטראקט של הנאשם ונסיבות האישיות מפני האינטראקט הציורי בהשתתפות ענישה מחמירה על עבריני הסמיים. יחד עם זאת, במצבו הנסיבות שבתיק זה, וביחד בשים לב להליך השיקום המשמעותי שביצומו מצוי הנאשם, שבמסגרתו הוא אף נמצא נקי מסמיים; לנסיבות חייו של הנאשם; וליתר הנסיבות שאינן קשורות במעשה העבירות- מצאת (כאמור) כי ניתן בזה הפעם להשיב עליו ענישה החורגת לקולא ממתחם העונש ההולם. ויודש מיד, התוצאה שאליה מגיעה בית המשפט בתיק זה חריגה היא, ואני משקפת את מדיניות הענישה בעבירות אלה. מן הראוי שגם הנאשם ידע זאת וישמר מleshob ולהסתbern בפליליים, שכן אם חילתה יעשה כן, סביר להניח שabit המשפט לא יגלה כלפי סובלנות פעם נוספת.

47. ויבחר, בית המשפט אינו מקל ראש כל עיקר בחומרת מעשו של הנאשם, אך בסופו של יום, אין עסקין במקרים מהסוג שמחייב מניה וביה את העדפת שיקולי הגםול וההטרעה, ולא בכך לא אחת מצאו בתי המשפט בעניינים של

נאשימים שהורשו בעבירות מסווג זה, ולעתים אף בנסיבות חמורות מלאה שביצע הנאשם, להשית עונשים החורגים ממתחם הענישה שהוצע, ובhem עבירות שירות לתועלת הציבור, אף ללא הרשה או הסתפקות במסרים מותניים, וזאת במקרים ייחודיים ווצאי דופן, ובנסיבות חריגות כך למשל, ראו : **ת"פ (שלום פתח-תקוה) 46572-07-15**
**מדינת ישראל נ' הוד (21.04.2016); ת"פ 11384-03-15 (שלום פתח-תקוה) מדינת ישראל נ' אבן ברי (19.04.2016); ת"פ (שלום תל אביב) 26101-05-10 (שלום פתח-תקוה) מדינת ישראל נ' מזפה (26.12.2011); ת"פ (שלום תל אביב) 44597-02-13 (仳נת ישראל נ' שאגן (09.08.2013); ת"פ (שלום פתח-תקוה) 11951-01-14 (仳נת ישראל נ' אמיר (01.07.2015);
ישראל נ' חברה (17.11.2015); ת"פ (שלום תל אביב) 9050-04-13 (仳נת ישראל נ' קהלני (23.06.2015); ת"פ (שלום אילת) 38934-06-14 (仳נת ישראל נ' קהלני (23.06.2015); ת"פ (仳נת ישראל נ' היל (12.07.2017).
53587-09-16 מדינת ישראל נ' היל**

48. עוד ניתן, כי לא התעלמתי מהמלצתו העונשת של שירות המבחן אולם כידוע, המלצהו של שירות המבחן, כshima כי היא - המלצה בלבד, וברוי כי בית המשפט, האמון על שיקול אינטראיסים רחבים מלאה לשוקל השירות, איןנו מחווים לה. כאמור, באיזון בין מכלול השיקולים, והגמ' שהייה בשיקול השיקום כדי להביא לסתיה לקולא ממתחם העונש ההולם, מצאתי להשית על הנאשם היקף שעוט של"כ גבוהה מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן.

49. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בגיןם, הנקי מסמים והמצוי בעיצומו של הליך שיקומי, מצאתי כי ניתן בזו הפעם למכת לקראותו בפן זהה ולהסתפק בפסילת רישון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבunedהה, הרי שבית המשפט ישית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החביבים של הנאשם.

50. **לאור כל המקובל לעיל, הריני גוזרת עליו את העונשים הבאים:**

א. צו של"כ בהיקף של 350 שעות.

שירות המבחן יגיש תוך 45 ימים תכנית של"כ בעניינו של הנאשם. לאחר קבלת התכנית, אאשרה ללא צורך בקיום דין נסף.

העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיים.

הובירה לנאם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והוסברו לו ההשלכות שעולות להיות לאי שיתוף פעולה זה, ובפרט אם לא יבצע את עבודות השל"כ או לא יעמוד בתנאיו של צו המבחן.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה ב涅גוד לפקודת הסמים, מסוג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה ב涅גוד לפקודת הסמים, מסוג עון.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקלבל או מלחזיק רישון נהיגה למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה ב涅גוד לפקודת הסמים המסתוכנים במשך שניים מהיים.

ו. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורה.

סך של 2,000 ₪ יקווזו מסcum הפיקdon שהופקד בקופה ביהם"ש במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. היתרה תשלום

ב- 6 שיעורים שוויים ורצופים כהראeson שבhem ביום 10.3.2020.

ז. הנאשם יצאיר על התחייבות כספית על סך 30,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

הריני מורה על השמדת המוצגים בתיק - סמיים ומפתחות, בכפוף לחולף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד שבט תש"פ, 19 פברואר 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בಗזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מביצוע כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 30,000 ₪ במחזמן.

החולטה

רשמתי בפני את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ"ד שבט תש"פ,

19/02/2020 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאיר, שופטת

סגנית נשיא